

Els manuals epistolars catalans d'època moderna

Silvia Amor López
Universitat Autònoma de Barcelona
Silvia.Amor@uab.cat

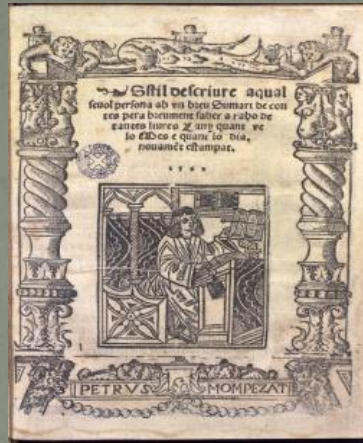
El present treball té com a **objectius** identificar les pautes teòriques que guiaren l'escriptura de cartes a l'època moderna i determinar les diferències - si n'hi hagué - entre la preceptiva epistolar catalana i l'espanyola.

Els **materials** utilitzats per a portar a terme dit estudi han estat una selecció de manuals epistolars dels segles XVI, XVII, XVIII i primera meitat del XIX impresos a Catalunya i diverses ciutats de l'estat espanyol.

L'anàlisi i la comparació de la teoria epistolar que descrivien aquell tipus de llibres és el **mètode** que estem aplicant a la nostra investigació.

Pel conjunt de l'estat espanyol van circular el mateix tipus de manuals epistolars, creixent, amb el pas del temps, el nombre d'obres que es publicaren a Catalunya. Les bases de la teoria epistolar que transmetien aquests llibres no es van modificar substancialment. Tot i així, es produïren alguns canvis ben significatius, que reflecteixen les circumstàncies històriques i l'estructura social de cada període. La manca de manuals escrits en català és atribuïble als mateixos factors que condicionaren el decandiment de la producció editorial en llengua catalana.

La inexistència de manuals epistolars en llengua catalana obre el **debat** de fins a quin punt és certa l'afirmació -força estesa- que les obres didàctiques i de literatura menor van continuar essent impreses fonamentalment en català al llarg del període modern.

Segle XVI

"Si escriureu a nostre sant Pare o al senyor rei, posareu lo títol en dret del mig de la lletra dalt en un rengló o en dos e dos dits més baix començareu la lletra i deixareu tres dits d'espai a la part esquerra i molt poc a la part dreta".

Estil d'escriure a qualsevol persona de Tomàs de Perpinyà (veure portada)

Segle XIX

"Devem fer present al lector que lo tractament de vostè o millor vostra mercè és procedent del castellà [...] entre amics o persones de franquesa apar més raonable i sobretot més catalanesc, que tracten de vos, tal com ho fan a França i altres punts. Altretant succeeix amb lo consabut acabament de respecte Q. B. S. M., lo qual no havien mai usat los catalans com ara, reservant-lo, en tot cas, per a algun elevat personatge".

Novíssim estil d'escriure cartes en català d'Antoni Bulbena i Tusell (veure portada)

Abstract

This work aims to identify the theoretical manuals and guidelines that guide the writing of letters during modern age and to determine if there were differences between Catalan and Spanish correspondence rules. A selection of letter-writing manuals from the 16th to the 19th century have been the materials used to carry out the aforementioned research.